

Lidelser i det fjerne Indien — smerteligt berørte ved deres Forsikring om, at „Hinduismen er god for Hinduerne“ — egentlig undres derover, naar vi ser oplyste, engelske, troende Kvinder være saa rædselsfuldt uvidende om de virkelige Forhold i deres eget Fædreland. Hvis vi som Kristne ikke er forrest i Rækken i Retning af at elske de Søstre, vi har set, hvorledes kan vi da undre os over, at de andre ikke elsker de Søstre, de ikke har set“.

Forf. spørger om der er noget, der mere end „Svedesystemet“ — det, der udpiner den arbejdende Kvinde ved usselt betalt Slid — strider imod baade det gamle og det nye Testaments Tankegang.

Hun paaviser, hvorledes Erhvervelsen af Stemmeretten i Australien har hævet Kvindens Løn, og hun fortsætter:

„Med disse Kendsgerninger for Øje, kan vi jo nok vedblive at fordømme Hindu-Religionen for dens Mishandling af Enker, men vilde det ikke være mere passende om vi først selv holdt op med at „opæde Enkers Huse?“ „Er dette den Faste, der behager Gud? Er dette at løse Ugudeligheds Lænker, sprænge Aagets Baand, give de fortrykte fri og sønderbryde ethvert Aag? Er dette at dele sit Brød med de fattige og klæde de nøgne? Er det den Maade, hvorpaa vi skal bringe den sande Tro til Udførelse og besøge de faderløse og Enkerne i deres Trængsel; er dette at gøre Ret og elske Barmhjertighed, som Herren forlanger, vi skal gøre?“ Der trænges til kraftige Argumenter, for at faa nogen til at tro, at dette er Tilfældet, og til meget vægtige Grunde, om vi

skal kunne retfærdiggøre, at vi, enten ved LigeGYldighed eller Modstand, modsætter os deres alvorlige og ihærdige Arbejde, der søger at raade Bod paa alle disse Misforhold“.

* * *

Vi har her meddelt Hovedindholdet af første Halvdel af det lille udmærkede Skrift. Sidste Halvdel, der særlig berører Moralen, og som om muligt er endnu bedre, vil vi bringe i næste Nr.

Red.

Kvinders Valgret — Kvinders Værnepligt.

Der tales og skrives i de sidste Aar meget om Kvinders Valgret, og det er jo kun et Tidsspørgsmaal, naar vi faar politisk Valgret; i Kommuneanliggender er jo alle Steder Kvinder valgt ved Siden af Mænd her hjemme. Men er vi nu modne til at forstaa og benytte Valgretten rigtig? Der er jo længe svaret fra Mændenes Lejr: Naar Kvinderne vil have Valgret, skal de ogsaa have Værnepligt! Ja selvfølgelig, med enhver Rettighed følger en Forpligtelse, det indrømmer alle, som virkelig har Forstand paa, hvad de arbejder for; men der maa flere ind i Arbejdet. Vi maa have indført alm. Værnepligt for Kvinder. — Det er ikke Sygeplejersker alene, der er værnepligtige, dog var det godt, om mange unge Piger vilde lære Sygepleje; thi for at blive en flink Sygeplejerske fordres der, at man har Kendskab til alt husligt Arbejde, før man begynder paa Sygehuset eller Hospitalet, og det er netop dette, de unge Pi-